

ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
15 D'AGOST DE 2018
Ap 11, 19;12, 1-6.10; 1C 15, 20-26; Lc 1, 39-56

Tot en Maria és, germans i germanes, gràcia atorgada per Déu. I tot en Maria és resposta generosa per amor. Avui que contemplem el terme de la seva vida a la terra i la seva assumpció a la glòria pasqual del Crist, podem contemplar tota la seva existència com una harmonia de gràcia, de do de Déu, i de correspondència lliure per part d'ella als dons que Déu li anà atorgant. Recordem-ne alguns moments a glòria de Déu i a lloança de la Verge Mare. El primer do és el de la seva concepció immaculada, quan Déu la *elegí per amor abans de crear el món* perquè fos tota *santa, plena de gràcia* (cf. Ef 1, 4; Lc 1, 28), amb vista a la missió única de ser Mare del Fill de Déu fet home. Ella, des que tingué ús de raó, va correspondre a aquest do amb la seva vida tota lliurada a Déu i fent-se *lloança de la seva grandesa* (cf. Ef 1, 12). Així es preparà per realitzar, amb tot l'amor i amb tota la promptitud, la vocació que Déu li havia donat. De seguida que en rep l'anunci, vol acollir-la; però, per responsabilitat, vol ser, també, ben conscient del que això li pot suposar. Després, confiant en Déu que porta sol·lícitament la seva vida i la de tot el món, diu que sí: *sóc l'esclava del Senyor, que es compleixi en mi la seva voluntat* (cf. Lc 1, 28-38).

Gràcia i resposta d'amor que continuaran en tota la seva existència, marcada per aquesta maternitat única, tant en els moments dolços de la vida de Natzaret com en els moments difícils de la missió del seu Fill. Des dels inicis, li va ser anunciat que Jesús seria *un signe de contradicció* i que ella en sofriria com si *una espasa li traspassés l'ànima* (cf. Lc 2, 34-35). Ella, però, continuà dient que sí i vivint-ho tot en clau de magnificat, de confiar en l'amor de Déu i en la salvació que duu a terme; sentint-se petita, pobra, però estimant i confiant que *les obres del braç diví són potents* (cf. Lc 1, 47-55).

I així fins que arriba el moment en el qual *l'espasa que li travessa el cor* li produeix un dolor més intens. Veu com Jesús és rebutjat i perseguit; els interrogants es multipliquen en el seu cap (cf. Mc 3, 21.31), però continuà confiant, sabent que *per a Déu res no és impossible*, tal com li havia estat dit en l'anunciació (cf. Lc 1, 37). I al moment suprem que el seu Fill ofereix cruentament la seva vida per amor a la humanitat entera, ella és allí, ferma al peu de la creu (cf. Jo 19, 25), unida a l'ofrena dolorosa de Jesús, adorant el disseny de Déu, plena de fe en la paraula que Jesús havia repetit diverses vegades: *que calia que anés a Jerusalem,[...] que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia* (cf. Mt 16, 21). Després de Pasqua, Maria, visqué la joia del Crist ressuscitat i esperà la vinguda de l'Esperit Sant a la Pentecosta (cf. Ac 1, 12-14). I fins al moment de la seva dormició, enmig de la petita comunitat de Jerusalem va ser testimoni de Jesús i del seu Evangelí.

Aquesta suma de gràcia i de resposta d'amor que és tota la vida de santa Maria, ja la trobem en l'escena evangèlica d'avui. Elisabet ho reconeixia en dir-li: *ets beneïda entre totes les dones* per la gràcia que Déu t'ha donat; *feliç tu que has cregut!* i tradueixes el do de Déu en obres. I Maria, per la seva banda, ho reafirma amb humilitat i amb admiració agraïda: *la meva ànima magnífica el Senyor perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa, el Totpoderós obre en mi meravelles*. I, serventa de Déu i de la humanitat com és, es queda *tres mesos*, amb la seva *cosina Elisabet*, fins al naixement de Joan Baptista.

La darrera de les *meravelles* que el Senyor ha obrat en la Verge Maria és cridar-la a participar de la glòria pasqual de Jesucrist. La que s'havia unit més a ell en la vivència de l'Evangeli, ara és unida a ell en l'assumpció a la glòria. La noia senzilla de Natzaret, que anava a la font com una més entre les veïnes del poble, esdevé tota radiant, la *dona vestida de sol* segons la imatge que utilitzava el llibre de l'Apocalipsi a la primera lectura. Aquell *sol* que, com canta l'Església cada dia, *ha visitat el seu poble i l'ha redimit*, i que és Jesucrist (cf. Lc 1, 71). Maria s'ha revestit de la gràcia i de la glòria que vénen del misteri pasqual del seu Fill. Tal com deia sant Pau a la segona lectura, Crist ha estat el primer a ressuscitar. Després d'ell, *cadascú* ho farà *al moment que li correspon*, Maria en primer lloc, anant al davant de tots els qui formen la nova humanitat entorn de Crist.

El fet que Maria fos *plena de gràcia* i fruís de la santedat original des dels inicis de la seva existència, no vol dir que li fos fàcil la fidelitat a Déu i a la missió que li va ser confiada. Va haver d'anar duent a terme un itinerari de fe, no exempt de combat espiritual, i va haver d'anar afrontant les dificultats que la vida li posava al davant fins a culminar en la passió del seu Fill. Amb fe, però, hi sabé descobrir l'*amor* que Déu té *al qui creuen en ell de generació en generació*.

Ho recordem avui, tal com deia a l'inici, a glòria de Déu i a lloança de la Verge Mare. O, per dir-ho a partir de les paraules evangèliques que hem escoltat, avui magnifiquem *el Senyor* per les *meravelles* que ha obrat en Maria i lloem aquella que ha *cregut contra tota esperança* (cf. Rm 4, 18), fiant-se de la Paraula de Déu.

La Mare de Déu és un model per a la nostra vida de fe cristiana i una font d'esperança. Ens ensenya a confiar en Déu, a viure arrelats en la seva Paraula, a seguir Jesucrist pel camí de l'amor i del servei, creient que Déu porta les nostres vides i la nostra història col·lectiva. Això ens ha de portar a comprometre'ns pel bé dels altres i a construir una societat fonamentada en la justícia i en la solidaritat, en la dignitat de cada ésser humà, en els valors autènticament democràtics, respectuosa de la pluralitat de maneres de ser i de pensar.

Avui d'una manera particular proclamem Santa Maria benaurada i cantem amb ella l'amor salvador de Déu present, també, als nostres dies, mentre esperem la salvació definitiva i poder cantar amb ella la glòria de Déu en el Regne del Crist.